

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 400/2015
28.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката Б.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.596/13 од 29.10.2013. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 110/14 од 17.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.596/13 од 29.10.2013. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 110/14 од 17.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр.596/13 од 29.10.2013. године окривљени М.А., оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени М.А. да плати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена С.С. ради остваривања постављеног имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 110/14 од 17.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.А. и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.596/13 од 29.10.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.А., адвокат Б.Д., због повреде

закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.А., навођењем разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да се у конкретној кривично правној ствари радило о облигационом правном односу, а не о породичном правном односу између окривљеног и оштећене, тако да нема елемената кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим.

Како је дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, на погрешно утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.А., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**